

Een dakloze heeft overal zijn adresjes in stad

door Tessa Heerschop

UTRECHT • Een leraar die verslaafd aan de alcohol op straat zwerft in Utrecht. Twee jaar geleden was dat nog de realiteit van Wim Eijckholt (54), die een boek schreef over zijn leven als voormalig dakloze. Het boek geeft een inkijkje in de wereld van 'het putje', zoals Eijckholt het zelf noemt.

Ongeveer een jaar geleden vertelde Eijckholt dat hij bij het Leger des Heils woonde en bezig was met een boek. Hij raakte in 2014 zijn baan kwijt, kwam in de bijstand, zijn partner had hem verlaten en zijn huis

had hij moeten verkopen omdat hij de hypotheek niet meer kon betalen.

Inmiddels woont hij in een sociale huurwoning, verschijnt zijn boek volgende week en wil hij weer aan het werk. „Ik was de regie over mijn leven kwijt, maar ik ben er weer”, vertelt hij opgelucht.

Hij kwam niet zomaar op straat. Na de verkoop van zijn huis woonde hij bij vrienden. „Omdat ik erg dronk ging het niet meer. Toen moest ik naar de nachtopvang Sleep Inn aan het Jansveld.”

De eerste nacht voelde hij zich alsof hij aan het logeren was, maar al snel werd het leven als dakloze een kwes-

Wim Eijckholt met zijn boek.

FOTO MENNO BAUSCH

tie van overleven. „Ik had mijn maatje Bob die ik kende uit de opvang. We liepen overdag ons vaste rondje door de stad. De eerste stop

was bij 't Hoogt, daar konden we onze telefoon opladen. Dan gingen we naar het terras van café De Zaak. We dronken stiekem wodka of

jongejenever. Dat is kleurloze drank, dus die kun je in een flesje spa doen, zodat het niet opvalt.”

De daklozen hadden overal hun adresjes in de stad. „Bij de bibliotheek hebben ze heerlijke stoelen, waar je kan doen alsof je aan het lezen bent. Totdat je op je schouder getikt wordt en weg moet wezen. Dan door naar bioscoop Springhaver, achterin kun je klaverjassen.”

De ommekeer kwam doordat de Tussenvoorziening hem aan coach Wendy koppelde. Zij stuurde hem naar een afkickkliniek. Daar kreeg hij een eigen kamer. „Toen kwam de klap. Ik had door dat ik alles ver-

knald had. Mijn baan, huis, relatie en vrienden waren weg. Ik lag kapot van verdriet op de bank. Ik besloot toen dat het anders moest.”

Vanuit de opvang kwam hij in een begeleid wonen project. „Op 17 november stopt de begeleiding en sta ik er alleen voor.” Het boek schreef hij om andere mensen te informeren over hoe het eraan toegaat in de Utrechtse daklozenwereld. „De bedoeling is dat ik volgend jaar weer aan het werk ga als leraar.”

Het boek *Wat ik nou toch heb meegemaakt* wordt op vrijdag 6 oktober bij De Kargadoor aan de Oudegracht overhandigd aan de burgemeester van Utrecht.